

Pacific

Herold.

No. 10

Parland, Wash., den 6 Mars, 1908

18de Aarg.

Betragtning.

Men bliv du i det, som du har lært og hvortom du er forvisset, efter du ved, af hvem du har lært, og se i den fra Barndommen af kendte den hellige Skrift, som kan give dig vis til Selighed ved Troen paa Jesus Kristus.—(2 Tim. 3, 14—15.)

Hvor mange Aaster er det ikke som ogsaa i vor Tid vil drage os bort fra den enfoldige, korrekte Tro paa Jesus Kristus! Det Saa paa Livet, som Kristendommen giver, skal intet due. Og dog maa de forsaa, at den Viddom, de selv mener at eje, ikke giver dem tilstrækkelig Lyg hverken over deres egen Oprindelse eller — og det endnu mindre — for deres Død, og aldeles intet Lyg for det, der er bag Døden og Graven.

Livetsløst for dem er et stort Mærke med et lille lidet Lyg i Midten. Dette oplyste Midtpunkt er da indensfor den Tid, Mennesket leder her. Og Lyset er den Oplysning, man kan lade sig se, som er omringning en, og hvad man kan begribe af sit eget Varsen. I Sandhed et larede Lyg for et Menneske, der lyser, at han har en uheldelig Mand!

Apostelen Paulus skriver til sin unge Ven Timoteus, der var en af de yngre af Prangloerere, som det var hans Opgave at besvare for Menighedens Stald. Men da maatte han heller ikke selv lade sig besvare af dem. Han formaner ham og siger: „Bliv du i det, som du har lært!“ Han minder ham om, at han engang ved Troen var bleven forvisset om Sandheden i Kristus, havde gjort den Troendes glade Erklæring som sig selv, idet han havde faaet Fred med Gud. Han minder ham om hans fromme Bedstefaders Vord og Moder Eunike, som havde undervist ham om Kristus. Han minder ham om, at han fra Barndommen af kendte den hellige Skrift, som han netop ved at han kom til Troen paa Kristus, havde faaet Klarhed over og i den lært at se, at her var Veien til Selighed.

Har ikke ogsaa du, kjære Ven, haft en Bestemoder eller en Moder, som i din Barndom lærte dig som Venner og søgte at drage dit unge Sind

til Herren? Tror du disse vilde be- drage dig eller indbilde dig noget som det indet Gavn var i, eller ind- prente dig noget, som de selv ikke troede paa? Had dem have været strøbelige nok; som daarlige har de ikke villet være, at de skulde forsam- me at give det Barn, de elskede, det, som deres Samvittighed sagde dem var det bedste for Barnet. Og Al- sigeligheden naar ofte de rette Sine at se med!

Har ikke ogsaa du i din Barndom og Ungdom haft glade og uheldige Livslykke, naar du hørte om, hvad Gud havde gjort for din Frelse, idet han lod sin Søn dør for din Stald. Har du ikke under Tanken paa dette følt, at du i den Tro havde fundet en lykkelig og dø salig?

Og hver Gang du har gjort eller tænkt noget, som ikke stod i Sam- hang med din Barndom, blev da ikke dit Hjerte kaldt for Gud, følte du ikke du Hjerte kaldt for Gud, følte du ikke Freden og dit glade Haand at svinde? Skal ikke Livet til at ligge langt, og graat foran dig? Har- lede du ikke, at jaanart du gif bort fra din Tro paa Jesus Kristus, som forlod du Sandhedens Vej og kom ind paa de daarlige, paa de onde, paa Regnens Vej?

Ved den menneskelige Viddom ind- hulle sig i saa mange lærde og Hjen- ne Tolenaader, den fornaar; vil den lætte sig istedenfor Sandheden fra Kristus, som bebrager den dig! Fred med Gud i en god Samvittighed kan den ikke give dig. Den menneske- lige Viddom kan vel tjene den evige Sandhed, men skal aldrig være dens Herre, aldrig sætte sig i det Sæde, Troen paa Kristus skal have. Hvad Mennesket efter sit inderste Varsen dybt trænger, det naar du kan ved Troen paa Kristus. Her er Lyg over Livet og Trøst for Døden.

Gud hjælpe os til aldrig at glem- me Formaningene: „Hold fast ved det du har, at ingen skal tage din Krone!“ Herre giv os Bestandig- hed i Ordet og i Troen indtil Enden. Amen!—(Apostelen i Hebræerne.)

En haard Prøvelse er et Forsub paa at Herren nærmer sig med sin Trøst.

Herold.

Vi troer i den Tid af vor Aftensar, som man pleier at kalde Fastetiden eller Fastetiden. Den begynder med Askeonsdag og varer til Palmesøndag. I den indhæftede Aften med sin Gjæringshellighed gædes der meget Varsen af Fasten. Saaledes har de ikke Lyg til at spise Kjød i Fastetiden. Høje Lovens Gud ansees dette som en Synd til Døden. De maa ogsaa afsæde sig fra enhver Fornøjelse. Ved sin Fasten haaber de at fortjene Guds Naade og Bøddelighed. Dette er den store Misdørlighed ved den katolske Kirkes Fast. Thi vi ved, at Guds Ord ud- trykkelig lærer, at „Mennesket ret- færdiggøres ved Troen uden Lovens Gjæringer.“ Selv om et Menneske fastet sig til Døden, saa kunde det dog ikke derved fortjene Fortabelse for en eneste Synd. Den, som tillægger sin Fasten, eller hvilken som helst anden Gjærning, nogen som helst Fortjeneste i Opnøien af Guds Naade og Syn- dernes Fortabelse, han fornægter Evangeliet og dets Sandhed, „at Jesus er Veien til Selighed for alle troen- de Sjæle.“ At Fasten er vel, som Ko- lber siger, „en haat udoordet Skit.“ Men noget mere er det heller ikke. Det er hærken befalet eller forbudt i Guds Ord. Hos Profeten Esaias skriver Herren Israels Gøtt, fordi de satte sin Tillid til vore tomme Cer- monier om Fasten og saadant, medens deres Hjerte ikke hang ved Herren. Han siger: „Se, ser at lade og stribes følte I og for at lade med Uandeligheds Røde; I følte ikke nu for at lade eders Røst hørt i det høie. Er dette den Røst jeg hører Behag i, at I løse Uandeligheds Røst, I vænge Angets Raand og stribes For- trække frie og sønderbrødt hært et Kog? Men ikke dette, at du berder dit Prød til den Hungrige og Løder Hjemske Gledige komme i dit Hus, — naar du ser en Regen, at du da klæder ham og ikke undrage dig den, som er dit Kjød.“—(Es. 58, 4—1.)

Fastetiden er for os den Tid, da vi særlig nedfanter os i Betragtningen af Jesu Lidelse og Død, som en For- soning for vore Synder. Særlig skal vi tænke paa, hvad det er, som for-

arsager Kristus hans Vitre Lidelse og Død. At det er vore mange og store Synder, som Kristus lider for. Derfor vi ikke erkender dette, da holder vi ikke Fasten for Herren. Naar vi da, igjennem Fastetiden Skridt for Skridt følger Jesus paa hans Lidelsesgang, maatte vi da kunne til en levende Erkendelse af, at „Jagen Stabning kunde have gjort Jaldost for vore Synder, men alene Guds Syn, hvad Gud og sandt Menneske, det Guds Nam, som har Seendens Synd.“

Den, som erkender og ser i Kristi Lidelse en Lidelse for Synderne, uden hvilken ingen kunde blive salig, den vil ogsaa af Hjertet herte sine Aare i Guds Tilbedelse af ham, det Guds Nam, som i frivillig Udbydelse gav sig selv til en Gjenløsnings Betaling for alle. Han vil af Hjertet sætte ham for denne store Naade, forlænde hans Død i Ord og Gjærning og i hans Døds Kraft døde og klæbe Syn- den.“ Gud give, at Fastetiden maatte blive en saadan Tid!

Har du tænkt paa dette?

Da Adolf Menand, den berømte franske Præsident, havde ligget længe paa Sygelejet, sagde han en Dag:

„I har kanske aldrig tænkt over, hvilken Naade det er at kunne lætte den ene Jod foran den anden, at kunne gaa fra den ene Gude til den anden, ja kunne gaa fra det ene Bærelse til det andet uden Smerte?“

„Eller hvilken Naade det er, naar man er bleven kret, at kunne lægge sig, forandre Stilling uden at føle Smerte?“

„Eller hvilken Naade det er at kunne spise uden at sulte, at kunne arbejde uden at føle Smerte?“

„Dette har jeg altsammen kunnet gøre i tre og senui Aar uden rigtig at have vaaffømt det. Kan Hjen- ner jeg det.“

„Ja, hvilken Naade er det ikke at kunne leve om Natten, at have et D-geme, som man ikke bestandig maa leve paa, fordi det lider saa!“

Har vi ikke rigtig betænkt, hvor godt vi har det? Tænk vi Gud for det?

Jugensheds som hjemme.
En Fortælling
— af —
Hesba Stretton

Hun satte sig ned paa Dørstollen og rokkede frem og tilbage i sin Fortvivlelse. Ingen Løser kom i hendes Pine; thi hun var gammel, og Lægekunsten var udtørret. Men hun fuldede timet og ofte. Det var intet Gavn i hendes Hjerte. Hun tænkte paa Ruffins Fjendskab og paa sin Mand's daarlige Rægte. Prestefamiljen var frøderende paa et kalst Kærs Udenlandsrejse, og den fremmede Prest, som styrede Embetet, kjendte ikke Jemuel. Godebørren var ikke af Bevægelse; thi Ruffins magtige Indflydelse stod mellem. Nei der var intet Gavn for Jemuel.

Han var nu i Fængsel! Hjemmet var fattigt nok, han talte paa en Gang, hvor mørk, stændig og tem hendede Døtte var. Men naar han kom havde Jemuel hos sig, som vilde den dog være et viskeligt Gjen for den begge.

Hun satte sig ned paa den bare Skuffen og forsøgte at læse paa Gud; men hun kunde ikke læse paa nogen anden end Jemuel. Hendes Sjæl kom nedslunken i det dybeste Døb.

Den hele Nat laa hun vægen. Den lille Sæng ved Siden af hendes paa Gulvet var for længe vægen, og hendes Tre lyttede sorgløst efter Jemuel's rolige Andedrag.

Hendes Mand var kommen for druffen hjem, et hun ikke havde noget at hjælpe ham op gjennem Stigen; han laa nu i en bedlignende Søvn paa Gulvet nedenunder. Op igjennem og op igjennem fuldede hun sine ni Børn paa sine Fingre, nogle døde og nogle ilde; men et dygt Al gik over hendes Læber, da hun hvilede: Jemuel. Hun havde sørget over de døde og græmmet sig over de levende, som havde sluppet fra hende; men ingen Sorg var et sammenslut med denne.

Jungen af hendes Børn hørte dog været i Fængsel, og nu var det hendes yngste og herreste, ja tilmed hendes bedste Barn, som havde bragt Beskjæmmelse over hende. Da Morgen kom, blev hendes Hjerte beklæmt ved Tanken paa at gaa til Kirke, kjunt Humphrey grættent sagde hende, at hun kunde gaa. Jemuel var ikke med i Sangloret paa Gaderiet, og hvortledes kunde hun hængt sit: "Være være Gud Fader," medens han var i Fængsel?

Humphrey lod hele Morgenen ved Storstenen og forbandede Jemuel som en Slægt for Gudet; men Ruth mælte ikke et Ord. Hun havde væn-

net sig saa til at se, at hun neppe kunde tale til andre end til Jemuel.

Det var en Lettelse for hende, da hendes Mand om Eftermiddagen begav sig bort og lod hende være hjemme i stille Ensomhed. Hun sad ensom, ligesom den, blind og stum for alt andet undtagen sin Kløffe og skulte det surede Ansigt i sine Hænder. Som hun soledes sad og ragede hen for sig, mærkede hun pludseligt et svagt Trus af hærliche Kræfter om sin Hals. Et Diebit kastede hun, at det var Jemuel; men da hun løftede sit Blik op, saa hun Gises Ansigt. Hendes Moder stod i Rørheden, og da Ruth rejste sig op for at hille paa Lørrerinden, greb denne hendes haarde og fremragende sammentvungne Haand i begge sine. Idet hun betede sig ned og kyssede den gamle Rones brune Hud.

Harven steg op i hendes Ansigt, og en sølsom Jølelse af Overraskelse og Glæde lygte gennem hendes krumme Røse.

"Jeg vilde være Dem taknemlig for en Sog Lø," sagde Fru Elst.

Sa til Ruth noget at stille med, og idet hun hulede med i al Hast at saa tænde op og folde den lille fortinnede Hjedel med Vand, glømte hun for nogle Diebitte Jemuel. Men hvis noget, det var hende umuligt, da Theen var færdig, kjødt Gise, for at vække hendes Appetit, havde bragt med noget godt Thebrød.

Jeg har været hos Dommeren og har talt med Hr. Randsdowne," sagde Fru Elst da de sad sammen ved det lille karvelige Bord. "Elsk man frem for Ketten i Uptown i Morgen. Jeg var der for at lægge et godt Ord ind for den stoffede Jemuel. Men der er ikke noget Gavn, Ruth. Hr. Randsdowne fortalte mig, at Ruffins havde sagt, et Jemuel siden sin tidligste Barndom har gjort Stoven usikker, og hele Landskoven troede, at han naar i Forbindelse med Bildtyveri. Men jeg ved, at det ikke er sandt."

Ruth rystede sorgfuldt paa Hovedet.

"Det jegde vi ogsaa til Godebørren, sagde Lørrerinden rolig. Men hun havde, at Kvinder lader sig aldrig overbevise om, at Bildtyveri er en Forbrydelse.

Jeg sagde, at jeg ikke kunde kalde det nogen Synd at tage et Par Wg fra en vild Jungs Rede og i ethvert Fald ikke saa stor, at man derfor skulde sende en Gut i Fængsel. Hun svarede, at det ikke blot var derfor; men alle Diebrows var en Plage og en Skændsel for Soguet, og det vilde være en god Gjærning, om Jemuel kunde stodies allerede i Begyndelsen. Ruth, jeg er mere bledsvet, end jeg kan sige Dem."

Atter rystede Ruth kært sit grov Goved.

Jeg har læst paa, hvor forlystet De er, og hvordan De maa lide for Deres Mand og Deres Sønners Synder," sagde Fru Elst. "Det synes mig, at det mælte, som han trøstede Dem, er Tanken paa det Jællees Liv. Erindrer De det Ord: "Hun var foretaget og ikke mere at være blandt Knekkere, en Mand fuld af Pine og vel kjendt med Sogdom, og som en, for hvem man skulde sit Ansigt, foretaget, og vi agtede ham for intet?"

Fru Elst, som paa en rolig og venlig Maade fremtogte disse Ord, tog nogle Diebitte, og Ruth skulte sit befyurede Ansigt med sine Hænder.

Det var den Herre Jesus, som var foretaget af Knekkere ligesom hun af sine Ræbber. Han var en Amerikens Mand og vel kjendt med alle slags Videlser, dubere endnu, end hun var det. Skulte hendes gamle Ræbber i Landskoven sine Kvaliteter for hende. — Se, hele Verden skulte sit Ansigt for ham, som døde for at forløse os alle. Endog da han hang paa Kærjet, spottede de, som gik forbi ham, idet de rustede paa Hovedet. Og Hverstevællerne og de sidste og Midtderne, som var forskættede ved hans Side, spottede og forhoandede ham.

"Sisjelig, han har taget vore Sogdomme paa sig og vore Pine, den var han," begyndte Fru Elst igen med rolig og klar Stemme. "Han er saaret for vore Coerteredelser, smukt for vore Misgjærninger. Straffen laa paa ham, at vi skulde have Fred, og ved hans Saar har vi faaet Vægdøden."

Hun var ogsaa ikke sine Søsteralese, saafom hun havde læst i den lange, mørke Nat. Herren selv havde haaret hendes Nummer. Hun var saaret for hendes Misgjærningers Skyld og for Jemuel's.

En lægende Jølelse af hans Hærlighed og hans Videssers og Medlidensheds Samfund trængte sig ind i hendes haarede Hjerte.

"Vi for alle vild som Jaar," fortalte den trøstende Stemme. "vi vendte os hver til sin Vej; men Herren lod vores alles Misgjærning møde ham. Han blev midtmodret, noget han var stændig, og han oploste ikke sin Mund, som et Vam, der hærer hen at hægtes, og som et Jaar, der er stumt for dem, som slipper det, og han oploste ikke sin Mund."

Stum og uden at svare sin Mund! Var ikke dette allet et Bildede paa hende selv? Hun kunde hærten drøde ud i Grand eller tale mange Ord eller hærre sin Sorg til dømsomhedst. Det var Sandhed dette.

Jesus Kristus havde levet ogsaa hendes Liv med det Søerige, stum-

met, foretaget og foretaget.

Hendes Hjerte var endnu beklæmt; men hendes Hjerte havde rejst sig igjennem. Den Udenlands Rejsen allerede det Letter for hende at hærre sin egen Videlse.

Det blev nu Skumring, og Uterinden sagde Godnat. Men Ruth vilde ledsage hende et lidet Stkke paa Veien. Da hun vendte tilbage til sin fattige Døtte, vaskede hun et Diebit, strænde og madstrærende, med atter at gaa ind i sin øde, mørke Ensomhed. Siden hun var Jemuel kom et lidet Barn paa Armen, hende hun bestændig brugt, for hun begav sig til No, et yngre fra Aften-solene: "Dig, Gud, for Tak for Dig, som svandt," undtagen naar Humphrey var kommen hjem, hode det dog var en Diebit.

Hun havde den foregaaende Aften, den første, paa hvilken Jemuel var stilt fra hende, ikke læst derpaa. Men den Tanke gik gennem hendes Sjæl, og hun kunde ikke se sig for den, at Jemuel denne Søndagsaften maatte hænges i sin Celle i Uptown.

Zaaret, som hun den foregaaende Aften var noget, hode lasten i hendes lange Pine, da hun satte sig ned paa sin gamle Stol ved Siden af den kalde Skuffe og sang sin Salme fra Begyndelsen til Enden, med soag og usikker Stemme, der vel næppe hærtes udenfor Døttens Tærskel.

4.

Forkæret.

Uptown fortiente egentlig ikke Navn af en By; den kunde knapt siges at være en Her Landsby. Men den var Midtpunktet for en vidstrakt Bygd med betydelig Hærdarvning, og engang om Ugen blev her afholdt et lidet Marked, i Særdeleshed for Salg af Smør og Wg, da Dønderne drøgte sit Horn til en større Markedsplads i en af Grevskabets Hærner Byer. Ketten holdt med hærte Mellemrum sine Røder i Uptown. Der var en Politistation strax udenfor Voen, som var forsynet med to hærde brugte Geller, i hvis ene Celle Jemuel havde siddet i Forvaring siden Lørdag Middag.

Ujntof med tungt Hjerte, men dog ikke uden Gavn, som holdt hende oppe, betraahte Ruth Mandag Morgen Uptown.

Der var mere Liv end almindelig paa Øens eneste Gade, hærket i Særdeleshed plejede at være Uffærdet, naar Forrigheden kom for at afslige Hærdele i de Sogter, som var modne til Dom. Omkring Særdeleshed, hvor Retsalen var, stod hærre Gærter af temmelig tvetydig udseende Høll og ventede. Ruffin stod paa Gærdepladsen i hærre Særdeleshed med en af Dommerne, som var kom-

men ser de andre og netop var Igen af Døsten.

Ruth saa ham; men det var dog som om hun ikke saa ham, saa optaget var hele hendes Sjæl af Forventning om at saa se Jemuel, naar han blev færdig fra Politistationen til Rådhuset.

Sådt bevidstløs mærkede hun knapt den vorende Rangde og Uro, da Dommerne, den ene efter den anden, red ind, og Retsskræverne kom ud af sit Bærelse med en blaa Mappe, som var fuld af Dokumenter. Da saa Fru Ellis med sig selv var kommen, og Nedsættelse Landsdomme var gaaet ind i Bæretshuset store Bærelse. Men for Ruth var alt ligesom i en Taage.

Sidst kom Jemuel ved Siden af en Politibetjent, som lagde sin Haand let paa hans Skulder for ligesom at minde ham om, at Forsøg paa at flygte lidet vilde nytte.

(Fortf.)

Naagn op!

I Herkes Søn for Freløds En Sang saa tydelig for mig. Som dog mig hør: naagn op af Søn!

Wens du har Tid at hjælpe i. Og reis dig, kom og søg med mig. Jeg vil oplyse dig! Det veie vil dog falde dig. Mens du kan blive fri.

Udfor min Dør kun Sangen lod, Som mig sig bed til Hjælp i Nød. Jeg vidste ei af nogen Nød; Jeg sov saa tryk, som jeg var død. Skönt det berør' mit Hjertesør. Saa jeg blev noget ør. Jeg naagnede og kaldt paa Knæ. Men kaldt dog allet ned.

Jeg kaldt dog allet hen i Søn. Og Sangen allet lod som før. Jeg naagnet allet og blev rørt Ved Sangeren kom indom Dør. Søn kom da ind og tandle sig For mig, som før var Blind. Da fik jeg se et svare Bind, Som jeg var fangen i.

I Eatons Garu jeg sat saa fast; Jeg lange arbeidet i Nød. Paa Knæ jeg allet Gang paa Gang. Jeg lod mig høre og allet kaldt. Jerdi jeg mig ei ret forlod Mig paa den Sangers Ord. Følge ham for mig var Ord, Som jeg ei ret forlod.

Jeg maatte dog i Skole gaa. En Formidat, som for mig laa. Jeg lærte man efter den Form Den samme Haandskrift tidse paa. Skönt alting for mig fremmed blev Mit Uddommebed. Nød Bængsel fremad mer og mer.

Alt naar den sande Frelø.

En Skriften var dog vel mit Navn, Som hidtil var dog lidet Gavn. Det er jeg nu alt bleven var, Loopris var Gud dog overalt! For hver en Sjæl, der kendes sig Nu i sin Herkes Tid. Som under Alt i Jesu Navn Med Herlighedens Fynd.

Uvaskende Digt er tilsendt os af en 10-aarig gammel Mand, Skriften A. Thorseth, fra Korvay Lake, Minn. Samlingen siger, at saa snart Sænen gaar af Vassen, vil han ud at samle Abonnenter for Pacific Herald. Vi siger paa Forhaand Tak! Og saa vi saa Lov til at ud-tale det Faste, at den ærværdige gamle Mand endnu saa mange Aar at arbejde i, baade for Pacific Herald og andre kirkelige Siemede! Naar da Arbeidsdagen er tilende en lallig Afted fra dette Liv til Hvilen, som er tilbage for Guds Folk! —(Med.)

Der er Ret ikke Forsjæl!

Der er ikke Forsjæl. Alle have jo sundet, og dem fattes Ver for Gud, og de blive respektfulde usforstaldt af hans Raade ved den Forsjæling, som er i Kristus Jesus (Rom. 3, 23-24).

Jeg forstaaer ikke, hvorfor den, som har bestræbt sig for at leve et rent og hæderligt Liv, ikke lettere kan komme ind i Himmelens end den, hvis Rygte da Uværet er langt fra at være uden Plet. — Jagde engang en Dame til en kristen Veninde.

Skulle simpelt af den Grund, ja, rede Munden: Sæt, at vi begge stude at overtare en koncert eller anden forestilling, af hvilken vi ventede os nogen Glæde. Entreen var bestemt til 5 Dollars. De har 50 Cents, jeg blot 20. Hvem af os to havde saa mest Udset at komme ind?

Den ene vilde ikke have mere Udset dertil end den anden!

Skellig. — og af den samme Grund har den hæderlige Mand ikke mere Ret til at haabe paa at komme ind i Himmelens end Bagabanden. — Men sat nu, at en rig og adelig Mand uden Pæderlog tilbyder at give os en Entrebillet. Hvad vil der saa ske?

Saa kunde den ene ligesaa godt komme ind som den anden. — det er da klart.

Saa dan har ogsaa Presteren, da han saa vor Elendighed, ved sin Mennekløblighed og Død forberedt os en vis Forløsning og nu tilbyder han os Indgangen i Himmelens uden Bæderlog, til Dem ligesaa godt som til mig. Tag Dem kun sigt for, at De ikke i den Grad forvander Dem af

Deres 50 Cents, at De negler at modtage Frihælden og at Indgangen i Himmelens Rige derfor bliver forment Dem! —(P. S.)

Gode Svar.

En liden gudfærdig Gut, som var stød i megen fattigdom og Elendighed, blev spurgt af en Frikerer: „Hvorledes kan Gud være din Fader og i det hele taget den Gud, du siger han er, naar han lader dig have det saa ondt? Hvorfor lyder han ikke nogen at hjælpe dig?“ Den stolte lille Jov brast i Graad, men saa derpaa Frikereren lige op i Ansigt og sagde trofaldig: „Skulle Gud har sagt det til nogen, som saa har glemt det!“ — Det er ikke Guds Skyld, at Hedningerne gaar forladt, at de fattige hungerer, at der rundt omkring os er saa megen Nød og Elendighed, som ingen synes at ville afhjælpe. Gud har nok talt om det til nogen, men nogen glemmer det stadig væk. Hører du, Høje Væser, til dem, som glemmer, hvad Gud har sagt dig om Varmhjertighed mod nødsiddende og om Mission blandt dem, der ikke fjender ham?

En fornuftig Ferie for Hvermand.

En Husbmand, som foruden at varetage sine mange Forretningsinteresser ogsaa udvælte usædvanlig meget kirkeligt Arbejde, blev engang spurgt, hvorledes hans Kræfter kunde strække til for alt dette, siden han ikke lig andre Forretningsmænd foretog særlige Feriereiser. Han svarede: „Jeg har jo to Maaneders Ferie hvert Aar!“ Da nu Spørgeren saa forundret paa ham, fortsatte han smilende: „Er der ikke omtrent 60 Søndage og Helligdage i Aaret? Disse Feredage nyder jeg fuldt ud. Har jeg paa Søndagen glædet mig i Herren og hvilet i hans Ord, da er i Ugens Væb intet Arbejde for tungt eller for meget for mig.“ — Gjør du ret Brug af denne Ferietid, Høje Væser? Du har jo Ret til den! — Efter det tryk-

Dragt fra Luther Publ. House.

Steamship Agency Billetter paa alle første Klasses Linier VISELL & EKBERG 1308 Pacific Avenue Tacoma — Wash.

Alterbilleder Portretter og Væbtebilleder malerier udført godt og billigt. Alt Arbejde garanteret. 11 Nørst Vejning. De bedste Malerieres Hæder. Strøg efter Katalog til Arne Berger, Artist. 5441 Wash. Str., Portland, Oreg.

Dr. Hartman Examineret Læge Fra Kristiania Universitet. Sunset 171 Independent 16 Stanwood, Wash.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjøber hos Smith-Henricksen Shoe Company. 936 Pacific Ave. Tacoma. Noelt tales. „Pac. Herald“.

SAM CROW

House Furnishing Company. Complete udval

Upholstema, Carpets, Møbler, ovne og crockery. 225-27-29 RIVERSIDE AVE. SPOKANE WASH. Telephone Main 2404

KLÆBOE DRUG CO.

Specialiseret er at dispensere Recepter indbringe fra de fremmede Lande. Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.

Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery D. CARL PEARSON, Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail. Stanwood, Wash.

Standarist Begravelsesbureau

G. O. LYNN. Ketchum Main 706. GAFFNEY & LYNN. 945 Tacoma Ave.

J.T. WAGNESS

PHOTOGRAP ER Latest and up to date work STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL

Aludeshandlere Er det norske Hovedkvarter i Everett 1818 Detroit Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers PHONES - Office Main 106 Residence - Red 3681 Main 2312 Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

DR. L. N. JACOBSEN Norsk Læge og Kirurg Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8 Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash. Office Phones—Main 6177; Ind. 2202 Residence: Ind. 2620.

"Pacific Herald."

Ugentligt Ugeblad, & religiøse weekly, ligesom et Postkontor for Pacific Herald af den Koefte Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til W. O. Wjerke, 1818 Donovan Ave., South Vellingham, Wash.

Alle Korteber, Bekendtgørelser og Notiser indsendes til Posten Care J. G. Evans, 1101 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besværes af Posten G. W. Kjærnaag.

Forre skaffes "Pacific Herald", Stanwood, Wash., til den her.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Hvad kan et Menneske give i Vederlag for sin Sjæl?

Af Morten Pontoppidan.

Det Spørgsmaal, der er sat som Overkrift over denne Betragtning, finder vi hos Matthæus i det 16. Kapitel, 26 Vers. Jesus spørger Jesus: "Hvad gavner det et Menneske, om han sælger den hele Verden, men tager Skade paa sin Sjæl? Og derpaa tilføjer han: "Eller hvad kan et Menneske give i Vederlag for sin Sjæl? I det første af disse Spørgsmaal handles der om Tab og Vinding for Mennesket selv. For sin egen Skyld skal han tænke paa om han kan være tjent med at sælge sin Sjæl til, selv om han kan saa vele Verden i Rutte. I det andet Spørgsmaal — det vi her skal beskæftige os med — handles der om en Hælle af Mennesket til andre. Af Hensyn til disse andre opfordres han til at overveie, om der er noget i Verden, han kan give i Vederlag for sin Sjæl.

Det lægges os da gjennem disse to Spørgsmaal paa Sinde, hvor kostbar Sjælen er, hvad enten den betragtes under det ene eller det andet af disse to Standpunkter. Sjælen er uerskatelig. Vi skylder os selv at bevare Sjælen, og vi skylder andre det samme. "Hvad kan et Menneske give i Vederlag for sin Sjæl?" Der er Sjælen altsaa betragtet som et Menneskes pligtfuldige Hælle, den Afgift, han skal svare. Hvad kan han give i Vederlag for den? Svaret der. En Mand, der i Eft. skal svare nogle Lynder Boghaade af sin Jord,

vil, hvis han ingen Boghaade har, uden Sansselighed komme overens med Modtageren om noget at svare i Erstatning. Men den, der har en Sjæl at svare og ikke kan udrede denne Hælle, hvad kan han yde i Vederlag?

Hvem kunde her svare: Hvem er Modtageren? Hvem er det, jeg skal svare Afgiften til? Det er først og fremmest den Gud, der har skabt dig. Han har givet dig Tilværelsen, og han kræver din Sjæl som Afgift.

Lad mig her minde om det Udtryk, der forekommer i Apsalens om den rige Bonde: Du Taare, i denne Nat kræves (ordret: vil de kræve) din Sjæl af dig, og hvem skal da det tilføre, som du har kræbet sammen? Her udtrykker Jesus den Tanke, at den rige Bonde skal dø i de Ord, at der skal komme nogen og kræve hans Sjæl af ham. Udtrykket er fremgaaet af den Fortælling, at Tedsstuden er Terzinen — det Sienn, da Hinden kræver sin Afgift af den jordiske Tilværelse.

"I denne Nat kræves din Sjæl af dig." I denne Nat kommer Strøverne til dig: "Hva vi saa saa din Sjæl! Vi er færdt efter din Sjæl. Hva vi nu bede om den!

En Gang kom Døden brat over en kerd Mand, som græd bitterlig og sagde: "Det er saa sørgeligt, at alle de Standsaber, jeg har samlet, nu skal gaa tabt. Ja ganske vist, dersom disse Standsaber Met var opkøbte i hans Husstand uden et hans Sjæl var bleven bedre eller rigere af dem, da Men de nu ganske værdiløse. Thi det kunde ikke nytte, at han nu, da hans Sjæl Men krævet af ham, vilde prøve at give disse Standsaber i Vederlag. Nei, det tager vi ikke for god Vare, vilde Strøverne sige. Du Sjæl skal vi have, din levende Sjæl. Den er vi her efter. Lad os se den! Kom frem med den! Hvor mange Standsaber der er pakket sammen i din Hjerte, det bryder vi os ikke om. Nei, vi træder os kun om, at du har en Sjæl at yde, en Menneskefjæl at aflævere for Evigheden.

Jordelivet en Forberedelse for Evigheden.

Det er et kausvækkende Udtryk dette: "I denne Nat kræves din Sjæl af dig." Det fører os ind paa at betragte Jordelivet som en Blødt Forberedelse for Menneskesjælen, det Afkast af dens Tilværelse, hvor den skal formes og dannes til at gaa over i Evigheden.

Sommerflugten er fra gammel Tid Sjælens Standsbillede. Thi Sommerflugten kommer af Raalormen. Enhver Raalorm er bestemt til at yde en Sommerflugt; det er Meningen med dens dunste og krabende Tilværelse, at den engang, naar Terminen kommer, skal afgive et let og vragt

Støbing til Luftens og Solstrålerens lyse Rigt. Der er ogsaa en Sommerflugt i os, en Sjæl i sin Borden. Og Meningen med vort Jordeliv er, at denne Sjæl skal blive jordig til at bryde sigstret og afgives til høre Himmelegne. Det er denne Sjæl, Gud kræver af os, naar det jordiske Amselsteg er forbi. Og har vi den ikke at afgive, er Sommerflugten i os død forinden, hvad skal vi da give ham i Vederlag?

Gode Gjerninger duer ikke.

Det kan ikke nytte at komme tilfænde med en Forlignelse over de gode Gjerninger, man i sit Liv har søgt. Det kan ikke nytte at komme og sige: "Se, jeg har ikke været som de andre Mennesker, Hæver, uretferdige, Dødsfarle, Toldere. Jeg har søgt to Gange om Ugen og givet Tiende af alt hvad jeg eiede." Na nei, selv om et Menneske lever det mest skønsmæssige Liv og overholder alle alle Regler og Forordninger, selv om han virkelig skulde saa det umulige: at kunne sige om sig selv: "Jeg har ingen Synd og ingen Brøde, jeg har aldrig overtraadt Loven, aldrig krænket Gudens, jeg har aldrig haft noget Fald, ikke loameget, som et strafeligt Tiedlik." Selv om vi tænker os, at et Menneske med Dødsdøle af en umoodelig Bittelkraft kunde opnaa dette, kan kunde det dog handle at der midt i af denne Mættelighed manglede den ene Ting, som hedder en Sjæl, en varm levende Sjæl. Og naar den manglede, da var af hans Mættelighed ikke noget Vederlag for den. Da var han med alt sit Arbejde paa Jod og gode Gjerninger dog ikke blevet saa vel tilfiet for Evigheden som den stakels strafelige salme og atter salme Synder, der paa sit yderste skær sig for sit Brudt og siger: Gud var mig arme Synder naadig. Thi et loadant Suf, der kommer ud af Sjælen vidner om, at der i denne Synder bor en Sjæl, som vel er nedværdiget og belittet og nedsmaget under hundrede Kræfter, men som dog endnu kan røre sig og lide i sine Kræfter og rulle sit Hængsel. Derfor er det saadan en Kraft i Tønderfuldet, derfor lader det, da fort og ordkraft det er, Hæfter i Gud Hæve end Forlævnes lange Væner paa Godegjerninger. Thi Tønderens simple Ved er Ved ud af Sjælen. Og det eneste, som Gud bryder sig om, naar et Menneske beder, det er, at han beder ud af sin Sjæl.

Bønnen er Sjælens Samtal med Gud.

Ja ogsaa her, naar Tølen er om Bønnen, kan vi anvende det Ord: "Hvad kan et Menneske give i Vederlag for sin Sjæl?" Det er Sjælen, Gud vil have, at vi skal bede til ham, forat vi i Bønnen kan give ham no-

get af vor Sjæl. Derfor opfordrer han os til Bøn, fordi han ved, at naar et Menneske først ret kommer til at bede, da pibler det op fra Sjælens Bund, det som den daglige Samtale og de daglige Oplevelser ikke naar ned til. I Bønnen gaar det paa Livet løs. Der er det Sjælen det gjælder. Her smigter de velvalgte Ord og vore Talemaader. Suf og Stønnen træder i deres Sted.

En troede at Hanna var drukken da hun saa nedslætt i Helligdommen. Men Hanna svarede og sagde: "Det er ikke saa, min Herre, men jeg er en Kvinde, der er hørdt bedrøvet i Manden, og jeg har udvælt mit Hjerte for Herren. — Aldrig taler et Menneske saaledes fra Hjertens Grund som i Bønnen. Aldrig forener vi selv saa stærkt, at der er en Sjæl, en levende Sjæl i os, som i de Stunder, da vi udøver vort Hjerte for Herren.

Derfor siger jeg: Du, som beder, bed ud af din Sjæl. Du, som søger Salmer, søg ud af din Sjæl. Du, som gaar i Kirke, gør det af din Sjæl. Det kunde saa krævet over Kirkelederen: "Hvad kan et Menneske give i Vederlag for sin Sjæl? Hvad kan det nytte, at et Menneske kommer i Kirke med alt andet — Risteflader, Salmebog, Vedemandsanstalt — dersom han ikke har sin Sjæl med? I den gamle Pagis Liber træde man, at man skulde komme med Brandoffer og Afgifter. Men Herren lagde ved sine Profeter: "Hvad skal jeg med alle eders Ofre? Jeg er led og sidd af Bederes Brandofre og af det værdede Manges Hedme; jeg træder mig ikke om dette Blod af Ofre og Van og Pusle. I møder frem for mit Kofyn; hvo har bedt eder træde paa mine Forgaarde? Der ikke mere frem det værdede Brandoffer. En Vederstogelighed er inda eders Hæggelse, eders Romancer, eders Sabaler og Helligforsamlinger. Min Sjæl hader dem; de er mig til Byrde; jeg er træt af at bære dem.

Denne Tilfælde til sin Tids Afsøgningere kan vi læse hos Hoiat I, 11—14. Og naar Herren saaledes afsøger deres Ofre og deres Gudstjeneste, da er det fordi alt det, de kommer og stiller an, er bare noget, de vil give ham i Vederlag for deres Sjæle. Thi deres Sjæle giver de ham ikke. De har saa at sige sæt alle Sjælen i ved noget af det, de forlægger sig der. Det hele gaar efter en Snor, punktlig og regelret, saaledes som det er forestillet. Men Herren tager ikke deres Gudstjeneste for god Vare. Han jager dem hjem at hente deres Sjæle. Og naar de har fundet dem, lad dem saa komme igjen. "Kom saa," siger han videre hos Hoiat, "og lad os gaa i rette

med hverandre. Og vore da end eders Synder røde som Purpur. Skal de blive som hvidt Lød." Ja, naar blot de vil komme med deres Sjæle, saa lad disse Sjæle være saa elskede de vil og saa blodrøde af Sønd og Skald, som tænkes kan. — Saa skal de dog træffe ham hjemme, og han skal være til at komme tilrette med. Men disse fjællede Tilærnelser, disse valne Bøker, der muntler Bøner, medens Hjertet er et helt andet Sted, denne vil han ikke vide af at sig.

Lad Sjælen være med i alt, hvad du gjør.

Hjerte Ven, hvad du gjør, gjør det ud af din Sjæl. Og det hvad enten det gjælder Gud eller Mennesker. Ogsaa dine Medmennesker har Krav paa din Sjæl. Ogsaa naar du tænker paa din Hultra og dine Børn, dine Venner og Frænder, alle dem, du omgaves, ogsaa da gjælder Ordet. Hvad kan et Menneske give i Vederlag for sin Sjæl? Du skylder dine Børn at give dem Mad og Drikke, Klæder og Sko, men du skylder dem først og fremmest din Sjæl. De skal i dig møde en varm og meddelende Sjæl, en Fadersjæl, som de paa en Gang kan ære og elske. Og det vilde være et daarligt Vederlag, om de fik en Fædrearsvorn paa mange Tusinde Kroner, men ikke kunde tage med sig ud i Livet Kludet om deres Fædres stærke og brove Sjæl, der brandte for noget stort og godt. — Og hør, som staar ved Siden, dit trofaste Reiseselskab fra Ungdomsmaas Dage, hør, hvem du gjerne vilde forgælde, til hvem du kunde give at sende 10 sorte og 10 hvide Slaver med Sølvfæde og Guldfæde fulde af Ringe og guldbærende Spange og al Verdens kostelige Ting — tro mig, i hendes Pine vilde alle disse Ting være et uselt Vederlag for din Sjæl. Den skylder du hende. Den længes hun efter: Din Sjæl at varme sig ved, at tændes af, at dele med og forløbte sig ved.

Ja, det er Sjælen, vi Mennesker skylder hinanden. Dette gjælder i alle vore Omgangsforhold. Alle Høflighedsbeviser og alt, hvad vi giver hinanden og sætter frem for hinanden og dækker op for hinanden med, er kun et daarligt Vederlag, dersom vi ingen Sjæl har at give. „Ser du denne Kvinde," siger Jesus en Gang da han sidder i Herodes' Hus. „Ser du denne Kvinde? Jeg kom ind i dit Hus, du har ikke givet mig Vand til mine Fødder, men hun vadede mine Fødder med Graad og tørrede dem med sit Hovedhaar. Du gav mig intet Kyd, men denne assid ikke, fra hun kom ind, at kysse mine Fødder. Du salvede ikke mit Hoved med Olie, men hun salvede mine Fødder med Sal-

ve" (Luk. 7, 41—46). Vi mærker her, i hvor det Graad Jesus har følt sig ikke berørt af den koldt bøjelige Modtagelse, han har faaet i Herodes' Hus. Denne velærverdige Mand har ganske vist ønsket at se den uanfærdige Kajserer hos sig — har sikkert ogsaa givet ham en venlig Gæst ved et veldækket Bord. Men han har paa samme Tid været optaget af at hørde sin fornuftige Beredthed overfor sin Gæst. Tilknapet har han været, helt op i Galgen. Og under disse Omstændigheder har Jesus følt, hvor velegørende det er at blive mødt af en varm menneskesjæl, selv om det kun er en Synderinde, der i borgerlig Høderlighed er Herodes' langt underlegen.

Gud vil have vor Sjæl.

Sjælen skylder vi Mennesker hinanden. Og da det forholder sig saaledes med Sjælen, at man vinder den ved at give den bort, kan det lade sig gøre at gøre Sjælen til en og dog have den tilovers for andre. Dette gjælder da især, naar Taleren er om den ene, der kræver vor Sjæl hel og holden. Jo mere vi giver Gud vor Sjæl, desto mere bliver der til vor Nytte. At give Gud Sjælen er at frelse Sjælen. Og derfor kræver han den af os. Derfor vil han have den og vil ikke tage noget i Vederlag, ikke Tønder og gode Gjerninger, ikke Tros og Gudsfrogligheds-sveller. Nei Sjælen er det, Gud vil have. Og dertil kan man sende sin Søn den enskorne, at han skal finde ham Sjælene, opløse de fortabte Sjæle, vække de slumrende Sjæle, kalde dem, forsamle dem og føre dem frem til Gud. Derfor udgaar Jesu Evangelium i Verden og kalder: Vagn op Sjæl, hvor du ligger i Døds. Hør dig, hvor du ligger tryk under Vaner, forpint under Sorgen og Velsmyringer, vingeskudt og lammet! Vagn op min Veninde, min søgte, kom frem. Thi se, Vinteren er forbi, Regntiden er kommen. Månstjerne er kommen. Sønnens Tid er kommen, og Turtelduens Nest er hørt i hvert Land. Høgenæret flyder, og Vinstoffen staar i Månster og duster. Staa op du min Veninde, min berlige, og gaa frem. Min Due i Klipperisten, i Hødderens Skjal, lad mig se din Skikkelse, lad mig høre din Stemme.

Saaledes tilkaler i Høstangen Brudgommen sin elskede. Og saaledes roder han ind i os, Sjælens Brudgom. Thi det er en Sjæl derinde, en Due i Klipperisten, i Hødderens Skjal. Saa lad da Duen gaa frem, og lad ham høre den. Stemme. Lad Sjælen vagne op til Ven og Dødsang. Da vaffer dens Ringer, da stiger dens Kraft, da forberedes den til, naar dette Jordeliv er forbi, at følge Venen ind i de blufjellige Lyse Riger.

Kunsten og kristendommen.

I følgende Brudstykke af et Opmærksomt i „Lutherisk Afskriftende" under vi en træffende Karakteristik af den Kunst og den Litteratur, der „drop-ter sin Øst i Hjerte og Sinde" og „slanger Sjæle som Brag mod Strand." Det indeholder ogsaa et Blik om, hvorledes Kristendommen kan — der, hvor den raader over en Del Kultur — modarbejde en saadan Kunst og Litteratur.

„Alle Straus og Kenon, alle Rietsche og Hæfel er de egentlige „fartige" Væger. Langt farligere for vort Folk og vor Ungdom er de Romaner, som sætter det hele Menneske i Bevægelse som en snigende Heber og de „Kunstværker," som stader det lave og høje dybt ned i Sjælens Grund. De kommer til alle, og alle forstaar dem. De sætter ikke Hæstuden i Bevægelse, men de forgifter Hæstuden. De salder ikke Væjen til Gødding, men driver det hele Hæstesliv til Gødding. Og derfor virker de varigere og mere omfattende end de lærdes Ord og Standsagt-tatores Stemme. Ikke til Verdensanskuelsens mandige Raad maaner disse Verker; men de overtalder den lovende, drømmande Sjæl og fængsler og knækker den, indtil den ikke mere fortaar at indaande godren Luft.

Det er Hæren. Enhver ser den, naar den stormer ind nogen og blot-ter, med Gemenhedens Grin paa Læberne. Men hvor mange Pine er ikke luskede endnu, naar den sætter sin ind med høje Kræfter i Munden og hrogede, gjenemfjellige Geværer om Vegemet! Vi har en pragtfuld apologetisk Litteratur, og vi hævper tappert Kampen imod Søndet. Men paa det Felt, som her omhandles, rækker vi ikke frem. Her foretager en stor, usøst Dugave for Kristendommen.

Det, det her gjælder, er at forene sund, kristelig Vedtømmelse med kraftig æstetisk Følelse. Intet er saa latterligt, som naar man anklager den kristelige Stil for Fiendskab mod Kunsten, obfuranisme og zeolotisme. Hævent og forståelsesfuldt har Kristendommen til alle Tider staaet overfor enhver ægte Kunst. Det sikreste Middel til at saa udstille den forderkelige Litteratur og gøre den slotte Kunst virksom, det er at vænne Folk til det virkelige Kjønn og oparbejde den sine Takt ved Kunst-erfernes Vedtømmelse. — (Stoleblad.)

„Jeg vil din Pris afsjunge."

Denne friske Morgensovne af Presten i Joachimsthal, Johan Kathe-jus, ligner med sin Melodi en un-

ter Verkes Sang om Sommermorgen. Dr. M. Zacharias Cræmer erfarede den Kraft, som ligger i det flette Vers af denne Salme, paa følgende Maade: Ikke længe før sin Død talte han med en Ven om en vigtig Sag, i hvilken han behøvede Raad af en anden. Han fik da ogsaa et Forslag om, hvorledes man skulde gribe Sagen an, forat det kunde gaa vel med den. I Begyndelsen hørte han armerksomt eller, men saa lagde han pludselig: „Nei, saaledes faar vi det ikke til; det er altsammen mennefselige Raad. Følger vi dem, saa vil det ikke lykkes, og jeg skal saa erfare, at der ikke bliver noget af det:

„Gud skal for alting raade,
Thi alting han fortaar.
Han ved bedst Dei og Raade,
Svar alting skal tilgaa:
Saa han staar al min Tid,
Saa Liv og Sjæl behæver
Og vogter fra al Fare
I al min Blues Tid."

Og hvad skede? Efter Sedvane greb han efter Bibelen, og da sølede det sig saaledes, at Abrahams Historie kom ham for Sin, da det saa saar tungt paa ham, at Gud havde befalet ham at slagte sin Søn. Men siden det fik Abraham erfare Guds herlige Hensigt og Hørelse med dette, hvorledes Gud saa underligt levede alt til hans bedste, saa han til Erhædning derom kaldte det Sted, hvor alt dette foregik: „Herron ser." Dette sidste Cræmer og sandt samtids Luther's Bemærkning til Stedet: „Gud sørger for alt og vager." Med dette trøstede Cræmer sig, og nogle saa Dage derefter erfarede han, at netop i den samme Time, ja næsten det samme Sted var hans Sag blevet afgjort, som han ønskede. „Ah," lagde han, „det er et Svog, som jeg herefter vil lade lede mig i mit Liv i gode og onde Dage. Jeg vil ogsaa engang vælge det til Løst for Digprædiken over mig."

En Politimands Oplevelse.

Fortælling af ham selv. — En af de kængste Vægter, jeg nogenstunde har haft i mit Liv, var at lære en ung Vestberier til en Lade, hvor han havde staaet nogle Dage, som han havde stillet sigside. Vi maatte da først forældrenes Bærelse. Disse vidste endnu intet om Sønnens Forbrudelse. Efterat vi havde sovet Brevene frem udaf Høst, maatte jeg træde frem for forældrene med Sønnen for at bringe dem Underretning om deres Sønns Forbrudelse og hans Fremgaaing. Retop som jeg vilde til at bouke paa, hørte jeg, at Fæderen derinde holdt paa at bede. Jeg blev staaende, da jeg ikke vilde afbrøde

Hvinden. Den unge Mand stod ved Siden af mig, og jeg mærkede, at han blev benægt og svarede et Suk. Vi blottede vore Hænder og vilde have faldet Hænderne, hvis jeg ikke havde faaet Befaling til ikke at slippe Herbrudernes Haandled. End til vi høre, hvor inderligt Faderen bad ogsaa for sin Søn, sit eneste Barn, hvor han antogte Gud, at han dog ikke maatte lade ham gaa fortaalt, men bevare ham imod den onde Verdens Prøvelser. Sammen Mads og rullede, og en Taarstrøm udgik sig fra hans Øjne; ogsaa jeg, som nu har leet lidt af hvort, der kan være enhver, som har Hjerte i Sjel, var død rørt. Jeg vilde nu helst og give at bringe den gamle Fader den straffelige Underretning om Sønnens Forbrydelse netop det; men jeg maatte nu ind i Kerket og gaa af en anden vigtig Grund; jeg behøvede visse Papirer, som var derude.

Jeg hverken kan eller vil beskrive hvad der nu fulgte. Jeg kunde neppe tale sammenhengende. Ordene vilde ikke komme over mine Læber. De gamle Heroldens gamle Sang var hjerterivende. Nu vilde jeg helst det var at have en samvittig Søn. Det var mig ikke muligt i en Sætt at udvære mit Vrede. Jeg blev der vel en halv Time, jeg maatte gaa de fjenderfælte gamle Folk menneskelige Deltagelse. Men derud til jeg ogsaa var tilbage til Høvedes. Guds Raades Dødsstraf (alt ind i dette Møde. Af Orsagen og Sammenhængende sig frem en Tid af Tre og Daad. I Fortællingen var der ikke andet end Beslag på Beslag; men jeg sagde den gamle Fader: „Var kan stille. Væl! Den gamle Gud vil dog høre det Væl.“

I selvsamme Stund begyndte Herren, som det menneskelige kan se, sin gode Omsorg i Sønnens Hjerte. Den vil ogsaa kaldes den. Men for mig har denne Lidtagelse haft den Virkning, at jeg nu ser på unge Folk, som jeg nu acceptere, med andre Øjne end før. Jeg kan altid straks tænke på Heroldens. Hvis Hjerte er nær ved at briste på Grund af Sønnens Synder. — Der Lutherner.“

Den fattige Enke.

En velstaaende Mand, fortæller en koft Præst, sidder hver Søndag 5 Dollars til sin Menigheds Udgifter. I den samme Menighed var der en fattig Enke, som Høvede sig og sine 6 Barn et nødterligt Livsbødd ved at valse; men ligesom regelmæssig som det velstaaende Menighedslem bragte hun sin ugentlige Gave til Kirken, nemlig 5 Cents; det var alt, som hun gennemsnitlig kunde afbringe hver Uge af sine smaa Indtægter. De

sagde en Dag den velstaaende Mand til sin Præst, at han vilde betale de 5 Cents om Ugen for Enken; han syntes, hun ganske lig havde undværet den, mens han ikke vilde jule det, om han hver Uge lagde 5 Cents til sine 5 Dollars. Nu, Præsten underrettede Enken på en bestemt Maade om Tilbudet, og hun sætter ogsaa Pris på den gode Menning, hvori den velstaaende Mand har gjort det. Men uventet begynder hun sig med Taarer for at modtage Tilbudet og siger: „Jeg kan ikke lade nogen tage den Glæde fra mig at kunne give vor Herre noget. Længsel, hvor meget jeg skaller ham! Han bevare mig Selvred. Han giver mig Glæde af min Vera. Altid velsigner min Jesus mig saa rigelig, at jeg ikke kan lade være at bringe ham mit lille Takoffer.“

Den lykkelige Dag.

Den lykkelige Dag i vort Liv er Daagsdagen. Thi på den Tid af vi Fru og Girndom af den Raade vi behøver i Tid og Veiledning. Alt aandeligt Arbejde siden tilføjer kun at bevare og bringe Gavn af, hvad der da blev det Hæftet. Og dersom vi ender med fra til Salighedens for Guds Rådigt, er denne Saligheds indet andet end det kaldt bevidste Liv, og det er den sidste erfarede Velsignelse af den Raade, som har været vor siden Daagens Dag. Vi faar aldrig være, end vi til i Daagen vil have som indtild ud erfare hvilken Salighedens Rigdom der indetoldes i. Nu Herrens Jesus Kristus Raade og Sønnens Sjælskab og den helhellige Samfund, som i Daagen vil at indtild.

Mange, selv Mandt dem, som ingenlunde søger sin Daad blot som en tem Gerning, men som en Guds Raadogjæring, ligger det dog langt nærmere at navne en anden Dag end Daagsdagen som sin lykkeligste Dag. De vilde spænde navne den Dag, de kom til Dødsstraf, eller den Dag, de først var i Troen blev forstødt om sine Sønders Fortælle, eller en anden Dag, som i deres indre Liv Udveksling havde været af Indgribende Betødning. Daagsdagen — ja Gerningen af os venter stadig tilbage til den? Gvern mange kunde sige, at de aldrig tænket af at takke Gud for dens Raade?

Uanset kan dog dette komme, at de, som ville leve af Guds Raade, som ofte agte det laare ringe, at der har været en Dag i deres Liv, da den Gud, som er trofast og ikke glemmer sine Væbter, gav dem sin Raades Gode og gjorde dem til Væbter til det rene Liv? Det kommer derfor, at det i Daagen mere end nogenlunde elters tydelig seer, at Præstens Ojer-

ning ganske og aldeles er Guds frie Raadogave, som vi saa uden nogen- som helst Bærdighed eller Fortjeneste, uden, at der bliver Svørgemaal om andet fra vor Side, end kun, om vi lader Gud udvære sin Ojering i os uden at hindre ham deri. . . .

Men om end den Troende baade ved og har erfaret dette, at hele hans Arbejde for sin Omvendelse ikke har kunnet hjælpe ham saa meget til at fortjene Guds Raade, som en Robermann kunde hjælpe et Mennekte til at fortjene en kongelig Fornæ, har dog alligevel Hjertet her Gavnlig i Omvendelsen en Bøvelse af, at det har ladet Gud saa Røgt over sig, en Bevidsthed om, at det dog havde kunnet hjælpe Gud fra at handle med sig. Og mere behøvedes det ikke, at Hjertets nedfaldte Vøst til ikke at være uden af Fortjeneste som som sin Røring. Det er mere end en, som siger, at hans hele Hæfte er Guds Ojering, at han troster sig til den frie uforfaldte Raade alene, og alligevel er der i hans Sjæls Dø, langt mere end han selv ved, en Tilid til, at hans retfærdige Omvendelse har bevirket, at Gud blev villig til at afskrive ham den Raade, som dog en Synder alene ser skilt Skuld og ingenlunde for sin Omvendelses Skyld kan faa.

Skal nogen for Alvor troste sig ved sin Daad, maa han ogsaa ret have gjort Alvor af at tro på Raaden alene. Thi i Barnedagens Stund var aandrøbet af Fortjeneste udelukket; Barnet kan umulig have mere Fortjeneste af, at det lader Gud handle med sig i Daagen, end det har af, at det lader Daagsvandet udvære over sit Døbed; det fornaar jo selv ikke at hindre nogen af Delene.

Derfor maa enhver, som tilføjer sin Omvendelse endog den ringeste Værdi, nødvendigvis forlæste Barnedagen. Men saa skulde man rigtig nok ogsaa med det samme forlæste den Kristi Hæfte, hvorved Raaden, som i Daagen kir Bornene til Del, er bleven os fortjent. Thi ogsaa Kristi Hæfte skede ikke alene uden vor Medvirkning, ja uden at vi havde nogen Bevidsthed, derom, men selv blandt de Søndere, der som ham lide, var der ingen, som gjorde ham Præstens Ojering lettere ved sin Ojertighed, ingen, som kunde sige: Jeg har effert dig saa trofast, at jeg vel har fortjent, du giver det Liv for mig. . . .

Ved sin Daad lod Kristus Verdens Synd lagge på sig, for at Søndersforladelsen siden gennem hans Daad kunde bringes alle Skæbter indtil Verdens Ende. . . . Og da hans Videlse var Korset blev døbere, end nogen Mennektekunde kan maale og nægget Mennektekunde ane, — da Guds Sjælskab, hans enbaarne Søn kendte

sig saa ganske i forlæste Sønders Sted, at han ikke mere kunde sige „Fader,“ men kun „Min Gud! Min Gud!“ da var der intet mere tilbage „at kaldes af den Retfærdighed,“ som i sin Daadstund ventog sig at erhverve os.

Derfor Hæfter han os nu i vor Daad sin Retfærdighed og sit Barnedag hos Gud, som at vi, Hæft „af Naturen Verdens Born,“ gjenfodes til Livet i Guds Sjælskab og for den sønlige Udskaffelses Raad, ved hvilken vi raade: „Abba! Fader!“ Derfor siger Skrifter, at „Daagen frelser os,“ og, at „Gud ikke for de Retfærdigheds Ojeringer, som vi have gjort, men efter sin Barmhjertighed, har frelst os ved Sjælskabens Død og Fornælsen ved den De Hæft.“ Men derfor er ogsaa „selv Raadens Evangelium,“ trøst i Handlung. Røgtigt som hvert andet prædiker Barnedagen: „I Raade ere I frelste, ikke af eder: Guds er Gaven, ikke af Ojeringer, at ikke nogen skal rose sig.“ . . .

— (J. C. Schuch.)

Sort Arbeidsjett.

End Tacoma.

Om Gud vil, holdes Samtalemsde i Kirken på 58de og Birmingham Mandag og Tirsdag Aften, den 9de og 10de Mars. Første Aften: „Jeg er Verden, Sandheden og Livet“ Joh. 11, 6. Post, Præs indleder. Anden Aften: „Hvorfor hør enhver Kristus være Medlem i en retfærdige Menighed?“ Post, Paritad indleder. Flere andre Præster har lovet at deltage. Møderne begynder 7:45. Tag End Tacoma Car til Birmingham St. og gaa to „Blocks“ til venstre. Kirken staar på Hjertel.

Sacramento, Cal.

Der Præsters Menigheds Kvindeforening havde sidste Onsdag Aften et meget hyggeligt og velbesøgt Møde i Mrs. Rhodius Hjem på 5 St. Et nyt Medlem blev optaget, saa Foreningen tæller nu 21 Medlemmer. Man besluttede at anskaffe en Del Exemplarer af sinne Sangbøger, et Udvalgt af 68 af vore Salmer, som fores på Lutheran Publishing House, 11 Brug ved Kvindeforeningens Møder. Under Mødet blev J. S. Browns lille Datter, Kælle, indlemmet i Guds Rige ved den hellige Daad. Maatte Herren bevare hende i hendes Daads Føgt!

Vi har fortiden det aller hyperligste Væst som kan tænkes. Der har været tilstrækkelig Regn, og af Røttene har der været lidt lidt. Været har allerede indfundet sig. Væst og Trær holder på at grøntes.

Kandeltræerne staar høide af Blomster, og snart vil de søvige Frugttræer være i fuld Blomst.

Den første Konfirmant Klasse i Menighedens Historie, bestaaende af fire unge Menninger, en Dreng og tre Piger, under nu til Konfirmationsforberedelse en Gang hver Uge. Naatte Herren vellygne sit Leds Sæd som faaes i deres Hjorter, at det maa være Frugt for dette Liv og det tilkommende!

Undertegnede havde forleden Dag Leilighed til at tage sig en Uden Udflugt paa den nye elektriske Vane, som nu lig er bygget nordover fra Sacramento til Marysville og Chico. Denne nye Vane gaar gennem et tidtill langt befolket Strøg, som sandsynligvis snart vil blive bedre befolket, da Landet er godt og smukt bebygget, og ikke langt fra Sacramento. Vi vil fra Sacramento paa denne nye Vane holder man paa at anlægge en ny Ba. Elberia, som vil saa en sauel Befolghed. Landet deromkring er af god Kvalitet, vel egnet for Frugtavl, Havelager og Hønsavl. Landet er opdelt i Smastuffer paa 10 Acres og selges for Tiden for \$50 Acres paa lette Betingelser. Usikkert vilde det være om en Del Skandinaver slog sig ned her. Om nogen skulde ønske at faa nærmere Underretning angaaende dette, saa man henvende sig til Undertegnede som med Glæde vil give de Oplysninger han kan.

B. W. Carlson.

Lolland.

Mr. og Mrs. Chr. Jørgensen fra vor Menighed i Oriskany opholder sig for tiden i Lolland. De har i længere Tid været i Santa Barbara, hvor de blev godt kendt med Pastor N. Pedersen. Mr. Jørgensen er en af de ældste af de danske Settlers ved Puget Sound. Han har høst Velsignelse med sig og har god Raad til at tage sig en Ophold i det velværede Egnen.

Blandt Besøgende kan nævnes S. S. Krasnik fra Everett. Han var her for at introducere de af ham forberedte „Coca-Cola“ Han var vel tilfreds med sin Rejse. Vi i Presbitergarden spiste ingen Jul, men gav ham et stort Bogen af Bøger til Everett og Ballard.

Den Nellen, en af Herolds nye Abonnenter, er for Tiden med sin Familie i Ranwood, California. Han skriver at Yosemite Park nu ligger skjult under et tykt Sneedække, men i Nat vil det nok blive anderledes. Yosemite skal være et af Amerikas vakreste Steder.

I vor Kirke holdes nu regelmæssig Gudstjeneste hver Søndags Formiddag. Om Aften holdes Missioner, kristelige Foredrag og lignende. For Tiden har vi haft en Række Foredrag om Klostet. Vi har i disse Foredrag besøgt Teller Varnes, den Klostervand og andre interessante Steder i forbindelse med vor Klostet-Mission. I den nærmeste Fremtid skal et af disse Foredrag holdes paa Engelsk i Pastor Gustvedts Kirke.

Stanwood.

Dr. S. Hartman, examineret Læge fra Christiania tog i Januar Blæddemedicin Examen for Washington Stat. Han fik sin Examen paa Honorar og bestod Prøven med Mans. Dr. Hartman har i Norge virket som Læge i Kar paa Hospital i Christiania, samt som Assisterende Læge og Vikar i Karvik og Bodø. Siden sin Ankomst fra Norge søgte Han under Tiden har han midlertidigt praktiseret i Stanwood. Han har herunder faaet en stor Præstis at han vil fortsætte her.

Dr. Hartman er den eneste Læge i Staten Washington som har sin Examen fra et skandinavisk Universitet. At han nu har bosat sig i Stanwood er en Udmerkelse for vor lille By som glæder sig at vi har stor Samfundlighed for at tie med det.

Kristus alt i alle Ting.

Er Kristus din Læge, da bliver du frisk. Er han dit Brød, da vil du ikke hungre. Er han din Hvedebrød, saa vil du ikke tørste. Er han dit Lys, saa vil du ikke vandre i Mørket. Er han din Klæde, kan du da være bedrøvet? Er han din Forfører, hvem kan da tage noget fra dig? Er han din Sandhed, hvem vil da kunne forføre dig? Er han din Vej, hvem kan da føre dig vild? Er han din Liv, hvem kan da dræbe dig? Er han din Bism, vil du blive vis. Er han din Skærsikkerhed, hvem vil da fordamme dig? Er han din Selvligheds, hvem vil da forføre dig? Er han din Fortid, g, hvem vil forføre dig? Er han din Ven, hvem kan slude dig? Er han din Røddetrone, hvem vil da kunne dig? Tilføjer han dig, saa kan ingen fordamme dig. Er han for dig, hvem kan da være mod dig?

Vis Gud Væren.

Naar man roste Karl den Store for hans Krigsbedrifter og andre betydelige Gjerninger, plejede han at lobe Gud med disse Ord: „Kristus regerer, Kristus seier, Kristus triumferer.“

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Bellingham.
Zions Lutherske Kirke, Grant St. alle Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1466 Humbolt St. Tel. Main 2702.

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:45 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.
O. J. HRSIVIK, Pastor.

Genesee, Idaho.
Vor Frelser—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Måneden Søndagskole for Gudstjenesten.

Kamiah og Kooshia, Kennewick, Jocol og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—Luth. Søndag i hver Måned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. Iden, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Frederick.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 8 Efterm.

Pierces.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 8 Efterm.
H. M. THURNADIC, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Frelser dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Måned. Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. Iden og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, H. af 4de og 5. Sts.

Kulona.
Livermore, Pleasanton, Paso Robles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
Immanuel Lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union nær—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.
H. A. STUM, Pastor.
1215 Thomas St. Tel. Main 4435.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Måned. Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Los Banos.
Gudstj. 2den Søndag. Kl. 2. Søndagskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SPRENGEN, Pastor.
Portland, Oregon.

Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelser Kirke, Hjørnet af E 19 og Grant St. Tag Bellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGORS, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag. Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomforening møder 2den Søndag Efterm. i Måneden.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Måneden. Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Måneden, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sedaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Måneden, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St. near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
H. M. SPENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3145

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Mascula Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 2:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Maywood and Russell.
Services the 4th Sunday of every month at 5 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Asberg, O. H., Parkland, Wash.
Borgen, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.

Bevilik, G. J., Chinook, Wash.
Bjerkhaug, J., Box 175, Rockford, Wash.

Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Everett, Cal.
Bjerke, A. O., 19 og Donovan Sts., Bellington, Wash.

Björker, P., Bolwell, Wash.
Björker, H. E., Silvans, Wash.
Christensen, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 541 Harrison St., San Francisco, Cal.
Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel. Main 5224, Tacoma, Wash.

Eggen, Olaf, 933 E 27 St., Los Angeles, Cal.
Foss, L. C., 2935 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grønberg, O., 5428 Howard St., San Francisco, Cal.
Hagosa, O., 425 E. 16 St., Tel. East 621 og 81225, Portland, Ore.

Hastvedt, S. H., 257 24th St., Oakland, Cal.
Harstad, B., Tel. State 64, Parkland, Wash.

Hellekson, O. C., Georvoo, Idaho.
Hjorten, G. M., 514—5th St., Coeur d'Alene, Idaho.

Helmsdal, O. E., Parkland, Wash.
Ingvaldsen, H., Fir, Wash.
Johansen, J., 294 J St., Fresno, Cal.

Larsen, W. A., 1498 O St., Sacramento, Cal.
Næste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., R 623 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
Ordal, O. J., 1466 Humbolt St., Tel. Main 2702, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1069 Milpas St., Tel. Home 1218, Santa Barbara.
Preus, Ove J. H., 1112 S. 15 St. Home Phone: 3145.

Stab, H. A., Tel. Main 4438, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Sprengsen, H. W., Box 4, Newman, Cal.

Stenrud, H. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
Tingstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.
Xavier, J. U., Parkland, Wash.

PARKLAND.

Til Indre-Missionen.

Ved Past. W. O. White Offer i Silberton Menighed, Ore., \$59.20; ved Pastor D. J. Todal, Confirmation Offer fra Jones Menighed, Bellingham, \$7.50; ved Pastor W. O. Hjerpe, Missions Offer fra Edison, \$10.60. Paa Grand of Jell i S. O. kommer dette Velas ind først an Til sammen, \$77.40.

L. H. Slav, Treas.

Feb. 25, 1908.

Til Indre Mission—Pacific Distrikt.

Ved Pastor J. O. Dale, Offer ved Kredsmødet paa Casson, \$23.10; Pastor S. Ingebrigtsens Kald, Hr og Mrs. C. Hansen, \$2; Past. Garstads Kald, Parkland, ved Past. W. A. Christensen's Foredrag over Høsta Mission, \$13.68; ved Past. O. Eger, Offer i Los Angeles i August \$22.85; Past. Garstads Kald i Parkland ved N. B. Peterlen's Afsætt i Missionsmødet, \$9.37; ved Ole L. Weibø, fra Truells Menighed, Clayton, Wash., \$8. Til sammen \$79.00.

(Duplicate.)

L. H. Slav, Treas.

Til Farnesfemmet i Parkland.

Ved Past. W. Ferge fra Pastorerne D. T. Lee, \$20, S. J. Strand, \$7.19, M. Rangeland, \$10, J. E. Lyndahl, \$5, O. H. Saur, \$10, Hils Oiere, \$3, H. O. Dalven, \$5. Ved Mrs. L. Barlen fra Slagts Menigheds Ungdomsforening sendt ved Dr. Sundbergs Foredrag, \$8. Ole Storaasli jr., 2 Sække Poteter, O. S. Weberg, Kald.

Troen er Guds Gjerning.

Troen er Guds Gjerning? os, som forvandler os og lyder os paa en Gud (Joh. 1, 13), og dræber de gamle Adam. O, Troen er en levende, virksom og magtig Ting, som ikke kan andet end uden Afslæbelse virke godt. Den spørger ikke, om de Gjeringer er usdennlige, men inden man spørger, har den allerede gjort dem og er bestandig færd med at gjøre dem.

Hvor stor er dog ikke den Gælle at høre til Jesu Kristi Sjerd, at kende ham som sin Gud og atter at være kendt af ham som hans Naar. Du kan give saa meget, som Jesus? Verden og Satan de tager fra, de Hjerpe Sjertets Fred de Hærk Sjælen i Jammer og Forbættelse.

Dr. S. J. Torrey; Practice Limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Masses Head. Red Grant Bldg., Bellingham, Wash.

Landsmand.

Seis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Udgang et saa en god Skoledannelse, saa kom til Parkland, Wash., og sikkre eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Lotter eller Land i større eller mindre Stykker byr man hændende sig til John Stearns som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Customs Office, 402 Bernice Bldg., Tacoma, Wash.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Dept Transients a Specialty Free baths.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apoteker fra Norge med et stort Lægekabinet samt for norske Familie Mediciner af alle Slags — især: Sofmanndraaber, Nafidraaber, Rigedalsom etc.

Recepter er altid vilig til at give. Kom om høst.

Past. Christoffersen's pr. Cungasende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,

140-16 Ave. G, Pike Street Seattle, Wash.

W.S.E. Schmidt Co. 103 THIRD STREET, MILWAUKEE, WISCONSIN. This office has a full line of... (Image of a chalice)

Lutherst Pilgrim-Dns

No. 8 State St., New York. Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende. Pastor S. Peterlen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Dns og haar Emigranterne til med Raad og Dns.

Office Phone Red 291 Residence Phone Red 808 F. J. LEE PHOTOGRAPHER 535 COMMERCE ST. Cor. Jefferson Ave TACOMA - WASH.

ROBT. W. COLLINS Sells & Waages Bar., handler med Real Estate og faste Landlejensfora. Læse. OGEUR D'ALENE, IDAHO

Attend

The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies of all kinds Vaughan & Morrill Co. 926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

Lien's Pharmacy Scandinavian Apoteker. Ole B. Lien. Harry B. Solvig DRUGS, CHEMICALS, TOILET ARTICLES. Recepter expederes hurtigt. Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

DRS. ROBERTS, DOHRREY AND BLODGETT Dentists 1106 Pacific Avenue, Tacoma, Wash. Tel. James 1716

BEN WILLARD Undertaker and licensed Embalmer STANWOOD - WASH

Hafstad & Johnson, Heavy Shelf Hardware STANWOOD - WASH.

Dr. A. P. Johnson, Marit Både. Kontor: 1015 Pacific Avenue 1027 (Skullerud's Skole) Kontor-Læge: Havn 1007 (Skullerud's Skole) Havn 1008. Postl: 701 2a S. Street, TACOMA, WASH.

Boghandel. Vi tillader os at anbefale med god Kundskab af norske og danske Bøger. Det skandinavisk med et Tilbud jendes pædagogik til enhver paa Indtægts. Det bedes bemærke, at dette Tilbud indholder en Vibe over engelske Bøger, samt en Vibe over Bøger, som vi har tilføjet siden 1905.

Lutheran Publ. House Decorah, Iowa. eller 416 3rd Ave., S., Bellingham, Wash.

S. LARSEN. E. EITZINGER Trommalds Pharmacy (Post Apotek.) 1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash. Tel.: Main 504